

EKİNCİ VEYA ÇİFTÇİ

Toprağa atılan, toprağa gömülen tohumdan asla ümit kesilmez.

Yaşam tarlasında, kökü ve pratiği olmayan hiç bir tohum ürün vermez.

İnsan zihni için kelimeler/sözcükler toprağa atılan tohum gibidir.

İnsan devamlı bildiği/ilgilendiği kelimelerin etkisinde yaşamaktadır. Hangi kelimeleri biliyorsa, o kelimelerle yaşam sürmektedir. Hangi kelimelerle yaşıyorsa, onun zikri ve zihni (ve pratiği de) öyle şekillenir. Dünyası da o olur.

Onun için insanın düşünsel/ruhsal gelişimi bildiği kelimelerin/kavramların oranıyla doğru orantılıdır. Kelimeler/sözcükler ruhu hizaya sokan, nefsi terbiye eden etkiye sahiptir.

Ruhu hizaya sokan gönül terbiyesi her tarafta aynı oranda, gerçekleşen bir olay değildir. Onun için her insan kendi içsel yolculuğunu kendi yapmalı içinde yaşadığı kelimelerin dünyasında. Kelimelerin manalarında ve terkiplerinde...

...Ve disiplin, sevgi, sorumluluk, farkındalık ve yaşam deneyimi bakımından tamamlandıķça (tekamül ettikçe), insanın yaşamdaki yeriyle/konumuyla ilgili anlayışı da doğal olarak gelişir.

Sevgi ve bilgi disiplin demektir. İnsan ne kadar yükselirse, sevgi/bilgi doluysa, o denli tevazu sahibi olur. İnsan ne denli tevazu sahibiyse, o denli kendini üstün görme duygusundan uzaklaşır. Başkalarını olduğu gibi kabul eder.

Her şeyin sınırlı olduğu dünyada sınırlamanın içine sığmayan bilgi ve sevginin yegâne hedefi ruhsal gelişimdir. İnsanın tekâmülüdür. Bunu hızlandırmak için devamlı yeni kelimeler ve yeni manalar öğrenmek gerekir.

Çünkü eğitim, insanı eğitmek için devam eden bir süreçtir. Eğitimin temel amacı ömür boyu eğitmektir. Ömür boyu disiplini ve özdenetim ruhunu geliştirmektir

"Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı. Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü, ayakaltında çiğnenip gökteki kuşlara yem oldu. Kimi kayalık yere düştü, filizlenince susuzluktan kuruyup gitti. Kimi dikenler arasına düştü. Filizlerle birlikte büyüyen dikenler filizleri boğdu. Kimi ise iyi toprağa düştü, büyüyünce yüz kat ürün verdi" (Luka 8: 4-8).

Hazır bulunanların kültürel yapısını, düşünsel eğilimlerini, çevresel faktörlerini gözeten bu benzetme, yeni bilgilere kapalı, eğitilmeyen üç yaklaşımı sorgulamaktadır. Üç insan tipini eleştirirken, yaşam yolunda meyve veren iyi toprağa benzettiği üretken/çalışkan/bilgiye açık/sorumlu davranan erdemli insanları yüceltmektedir.

Burada sorgulanan üç yaklaşım:

1. Yol kenarı, sığ topraktır. Sığ düşüncedir. Yüzeysel zihni sembolize eder.

2. Kayalık yer, sert topraktır. Sert düşüncedir. Kapalı zihni sembolize eder.

3. Dikenler, yabancı otların olduğu, bittiği topraktır. Negatif düşüncelerdir. Çevresel faktörlerin toprağıdır. Bunun etkisinde kalan dağınık zihni sembolize eder.

İyi toprak olmak için, meyve vermek için, tohumu ret eden eğitilmeyen bu üç (kapalı, yüzeysel, dağınık zihinsel) tutumdan kurtulmak gerekir.

Tohum ne denli önemli ise, toprak da, düşünce dünyası, gönül dünyası da o kadar önemlidir.

Evet, kaliteli ürün için toprak tohumu besleyebilmelidir.

Kuru aktarımların faydası yoktur.

Yusuf Beđtaş